

Befolkningstilvæksten i Frankrig.

I »Journal officiel de la République française« findes nogle Oplysninger om Befolknings-Bevægelserne i Frankrig i de senere Aar. Derefter var Tallet paa Levendefødte i 1881 937,000; i 1882 sank det til 935,600; i 1883 steg det til 937,900; men i de følgende tre Aar tog det Aar for Aar af, og var i 1886 knap 912,800. Derimod holder Tallet paa Dødfødte sig mellem 43,600 og 45,300. Tallet paa Døde var i 1881 829,000 og steg efterhaanden til 860,000 i 1886; — Dødelighedstallet stiger trods Nedgangen i Smaa børnenes Tal. Ægteskabstallet var i 1881 og 1882 281- à 282,000; i 1883 og 1884 steg det til 285,000 og 290,000; — denne pludselige Stigning er en Følge af, at Loven da fjernede tidligere Ægteskabshindringer, saa at en hel Mængde faktisk bestaaende, men ikke anerkendte Forbindelser kunde blive legaliserede, — og i 1885 og 1886 gik Ægteskabstallet da atter ned til det normale Tal af 283,000. Tallet paa Skilsmisser, der efter at Loven havde tilladt dem i Aaret 1885 naaede det høje Tal af 4,277, gik i det følgende Aar ned til 2,949.

Overskudet af Fødsler over Dødsfald var i 1881, 1882, 1883, 1884, 1885 og 1886 henholdsvis 108,200, 97,000, 96,800, 79,000, 85,500 og 52,600, — en næsten uafbrudt Tilbagegang. Ja, der er allerede 37 franske Departementer, hvor Tallet af Dødsfald er større end Tallet af Fødsler. Tallet paa uægte Børn var i de sex Aar henholdsvis 71, 73, 76, 77, 77 og 78 pr. 1000 Fødsler, — en stadig Stigning. Paa 1 nyt indgaaet Ægteskab falder gennemsnitligt i de sex Aar resp. 3,07, 3,08, 3,04, 2,98, 3,00 og 2,96 ægtefødte, levendefødte Børn, — en Talrække, der tyder paa aftagende Frugtbarhed i Ægteskaberne, medens som ovenfor nævnt Tallet paa uægte Børn tager til.

Hvede, — særligt i Amerikas Forenede Stater og i Britisk Ostindien.

Hvede er Verdens vigtigste Kornsort, — afgiver Føde for det største Antal Mennesker, produceres i størst Mængde,

Befolkningstilvæksten i Frankrig.

I »Journal officiel de la République française« findes nogle Oplysninger om Befolknings-Bevægelserne i Frankrig i de senere Aar. Derefter var Tallet paa Levendefødte i 1881 937,000; i 1882 sank det til 935,600; i 1883 steg det til 937,900; men i de følgende tre Aar tog det Aar for Aar af, og var i 1886 knap 912,800. Derimod holder Tallet paa Dødfødte sig mellem 43,600 og 45,300. Tallet paa Døde var i 1881 829,000 og steg efterhaanden til 860,000 i 1886; — Dødelighedstallet stiger trods Nedgangen i Smaa børnenes Tal. Ægteskabstallet var i 1881 og 1882 281- à 282,000; i 1883 og 1884 steg det til 285,000 og 290,000; — denne pludselige Stigning er en Følge af, at Loven da fjernede tidligere Ægteskabshindringer, saa at en hel Mængde faktisk bestaaende, men ikke anerkendte Forbindelser kunde blive legaliserede, — og i 1885 og 1886 gik Ægteskabstallet da atter ned til det normale Tal af 283,000. Tallet paa Skilsmisser, der efter at Loven havde tilladt dem i Aaret 1885 naaede det høje Tal af 4,277, gik i det følgende Aar ned til 2,949.

Overskudet af Fødsler over Dødsfald var i 1881, 1882, 1883, 1884, 1885 og 1886 henholdsvis 108,200, 97,000, 96,800, 79,000, 85,500 og 52,600, — en næsten uafbrudt Tilbagegang. Ja, der er allerede 37 franske Departementer, hvor Tallet af Dødsfald er større end Tallet af Fødsler. Tallet paa uægte Børn var i de sex Aar henholdsvis 71, 73, 76, 77, 77 og 78 pr. 1000 Fødsler, — en stadig Stigning. Paa 1 nyt indgaaet Ægteskab falder gennemsnitligt i de sex Aar resp. 3,07, 3,08, 3,04, 2,98, 3,00 og 2,96 ægtefødte, levendefødte Børn, — en Talrække, der tyder paa aftagende Frugtbarhed i Ægteskaberne, medens som ovenfor nævnt Tallet paa uægte Børn tager til.

Hvede, — særligt i Amerikas Forenede Stater og i Britisk Ostindien.

Hvede er Verdens vigtigste Kornsort, — afgiver Føde for det største Antal Mennesker, produceres i størst Mængde,

har den største Værdi og er blandt alle Kornsorter Genstand for de største Omsætninger.

Neumann-Spallart beregner i sine »Uebersichten« Høsten i Evropa, Amerikas Forenede Stater, Britisk Ostindien, Canada, Avstralien, Chile, Algier og Japan til følgende Mængder:

	Middelhøst i Aarene		Aarshøst i		
	1870-80.	1875-84.	1881.	1883.	1884.
Hvede.....	707	714	812	734	812
Rug.....	456	423	422	408	463
Byg.....	281	287	296	288	298
Havre.....	679	704	768	794	798
Majs.....	556	665	724	694	787
Andet Korn	124	107	129	121	114

Tallene betegner Millioner Hektolitre. 1 Hektoliter = 0,72 d. Korntønde.

Den samlede Høstmængde i disse Lande, Verdens vigtigste Kornproducenter, og de eneste, fra hvilke en nogenlunde paalidelig Kornstatistik kan skaffes, — er altsaa stegen fra c. 2,800 Mill. Hektoliter i 1870—80 til c. 3,150 Mill. i 1881, sank i 1883 med omtrent 100 Mill., men hævede sig atter i 1884 til henimod 3,300 Mill.

Samme Forfatter beregner Høstværdien *) til

gennemsnitlig i 1878—81	c. 27,000	Mill. Mk.
— i 1884	c. 22,000	—

Denne overordentlige Nedgang i Værdien — trods den store Stigning i Produktionen — er dog tildels blot nominal: ved at regne med Loco-Priser i Stedet for, som tidligere, med Verdensmarked-Priser ved Beregningen af den russiske og den ungarske Høsts Værdi og ved i Rusland at regne med Rublens Kursværdi i Stedet for med dens Nominalværdi, er den samlede Værdi bleven trykket c. 2,200 Mill.

*) Eksklusive Halmens Værdi. For enkelte Landes Vedkommende lader Halmens Værdi sig vel nogenlunde beregne, — for hele Verden umuligt. Scherzer (Wirtschaftl. Leben d. Völker) anslaaer den hypothetisk til — rigeligt 11,000 Mill. Mk.!

Mk. ned. Men den resterende, ogsaa meget betydelige, Nedgang paa c. 2,800 Mill. Mk. er virkelig, skyldes Kornets Dalen i Pris i Firserne.

Af den samlede Høstmængde falder, som de ovenmeddelte Tal udviser, en Fjerdedel paa Hvede; — af Høstværdien falder derimod adskilligt over en Tredjedel paa den nævnte Kornsort. Den Mængde Havre og den Mængde Majs, der høstes, er omtrent lig den høstede Hvedemængde; — men Havrens og Majsens Værdi er jo kun en Brøk af Hvedens. Paa Rug, Byg og andre Kornsorter tilsammen falder altsaa den resterende Fjerdedel af Høstmængden, medens deres Værdi ligger mellem Hvedens paa den ene og Havrens samt Majsens paa den anden Side: den samlede Høstværdi fra 1884, de c. 22,000 Mill. Mk., fordeltes saaledes: Hvede c. 8,500, Rug 3,400, Byg 2,200, Havre 3,400, Majs 3,800 og andre Kornsorter 700 Mill. Mk.

Hvad angaar de fra og til de forskellige Lande gaaende Korn- samt Mel-Ud- og Indførsler, saa beregner Neumann-Spallart for 1884 en samlet Værdi af 5,300 Mill. Mk. (2,710 Mill. Indførsel + 2,590 Mill. Udførsel). I 1877 og 1878 var Værdien bleven beregnet til 6,200 og 6,800 Mill.; i 1879 — Kulminationsaaret — steg Værdien endog til 7,300 Mill.; i de fem Aar fra 1880 til 1884 inkl. var der derimod resp. 6,400, 5,800, 6,400, 6,000 og 5,300 Mill. Mk.*)

Hvad angaar de i den internationale Kornhandel omsatte Kvantiteter, saa ansloges de for omtrent hundrede Aar siden af Turgot til 10 à 11 Mill. Hektolitre; men for Aaret 1879 beregnede Neumann-Spallart, at der allermindst ind- og udførtes adskilligt over 500 Mill. Hektolitre Korn og 2700 Kilogram Mel. Paa Hvede regnede han, at der af de omtalte Kvantiteter faldt 43 pCt., paa Rug, Havre og Majs 14, paa Byg 9 og paa andet Korn 6 pCt. — Hos Scherzer — hvis Bog er fra 1885, hvorfor han har maattet

*) Heri er dog ogsaa Br. Ostindiens Risudførsel medregnet.

regne med højere Kornpriser end de senere indtraadte — findes en Beregning af Værdien af den Hvede, Rug, Byg, Havre og Majs — men ikke af »andet Korn« —, der kommer i den internationale Handel, og hvis man vil holde sig til hans Beregninger, skulde de fem Hovedkornsorter fordele Omsætningsværdien saaledes imellem sig: Af de fem Kornsorters Omsætningsværdi falder paa Hvede 62, paa Rug 12, paa Byg 10, paa Majs 9 og paa Havre 7 pCt. — Alle disse Beregninger kan nu ikke uden videre sammenstilles, og i ethvert Fald er det klart, at der maa klæbe stor Usikkerhed ved dem. Nogen Forestilling om hvad det her drejer sig om, kan de dog altid give, og paa Hvedens fremtrædende Plads kaster de Lys: kan man antage, at af den producerede Kornmasse $\frac{1}{4}$ er Hvede og at af Høstværdien over $\frac{1}{3}$ falder paa Hvede, — saa ser vi, at af den omsatte Kornmasse henved $\frac{1}{2}$ er Hvede, ja at af det i den internationale Handel omsatte Korns Værdi vistnok omtrent $\frac{2}{3}$ falder paa Hveden.

Som de ovenanførte Tal udviser, er der endel Svingninger i Kornhandlen, — naturligvis, da Høsten i de forskellige med hverandre handlende Lande falder snart godt, snart daarligt ud; Omsætningsværdiens nedadgaaende Tendens, der i de senere Aar i det Hele er fremtrædende, kommer hovedsagelig fra Hveden, der i alle Henseender, som nævnt, er den vigtigste Kornsort, og som tillige netop er den Kornsort, hvis Værdi i de senere Aar stærkest er bleven trykket. I 1879 havde Kornhandlen — forsaavidt angaar Værdien — kulmineret: 1879 var paa den ene Side et af Evropas allersletteste og paa den anden Side et af det amerikanske Vestens allerbedste Høstaar, hvorfor Kornforsendelserne voxede op i en hidtil ukendt Grad. I 1880 var Høsten i den gamle og i den ny Verden temmelig ligelig, og Forsendelserne tog derfor ganske naturligt af. I 1881 indtraf en yderligere Aftagen: daarlig Høst i de Forenede Stater — Verdens største Kornexportører — indskrænkede disses Exportevne i betydelig Grad. I 1882 var Amerika atter i høj Grad exportdygtigt, men Priserne

var lave. I 1883 tillod den ringe Høst kun mindre Forsendelser, og i 1884 havde de fleste Kornlande i Evropa og Amerika atter i temmelig lige Grad en rig Høst, saa at Trangen til Forsendelser af Korn blev mindre, og samtidigt var Priserne saa trykkede, at den samlede Omsætningsværdi maatte blive forholdsvis ringe, — ringere end i noget af de foregaaende Aar siden 1877. For Aarene efter 1884 haves Oplysning fra adskillige Lande, men nogen samlet Verdensoversigt over Kornhandlen var Neumann-Spallart ikke i Stand til at give i sine i 1887 udgivne »Uebersichten«. Dog, det vides jo, at Kornpriserne har været endnu mere trykkede end i 1884 og nærmest foregaaende Aar.

— — Med et rundt Tal og uden større Unøjagtighed kan man sikkert nu sætte de Forenede Staters samlede Kornhøst til 1,000 Mill. Hektolitre. I 1883, der var et tarveligt Aar, var den knap 930 Mill., men i 1884 og i 1885 var den endel over 1000, og i 1886 har den sikkert paa det nærmeste udgjort 1,000 Mill. Hektolitre*). Der mangler saaledes ikke saa særdeles meget i, at de Forenede Stater producere en Tredjedel af alt det Korn, der produceres i Verden, — naar vi ved »Verden« forstaar de i Begyndelsen af denne Notits nævnte Lande, o: de vigtigste Kornproducenter og de eneste, der har en blot nogenlunde paalidelig Kornstatistik. De Forenede Stater indtager altsaa en absolut dominerende Plads i Kornproduktionen, naar Hensyn tages til den producerede Masse. Ses hen til Værdien, bliver deres Overvægt noget mindre: af Høstværdien i 1884, de c. 22,000 Mill. Mk., kan man regne, at de 5,000 Mill.**), altsaa knap en Fjerdedel — dog ogsaa en ganske respektabel Brøk — falder paa de Forenede Stater. Sagen er jo, at om end de Forenede Stater producerer store Masser af Hvede, den værdifuldeste Kornsort,

---

*) Tallene for 1885 og 1886 her og i det følgende efter de britiske »Agricultural Returns« 1887.

***) Deraf: Hvede c. 1,400, Majs c. 2,700, Havre c. 700 Mill. Mk.

høster de dog endnu mere af den mindre værdifulde Majs og Havre. Man kan anslaa de Forenede Staters Havrehøst til godt og vel 200 Mill. Hektolitre og deres Majshøst til 6 à 700 Mill. Hektolitre. Af Rug, Byg, Boghvede og Hirse produceredes kun lidet, — tilsammen 30 à 40 Mill. Hektolitre. Af Hvede produceredes i 1875—84 gennemsnitligt aarligt 146 Mill. H., og i de enkelte Aar 1883, 1884, 1885 og 1886 henholdsvis 148, 180, 125 og 160 Mill. H. Medens altsaa godt og vel en Fjerdedel af al Havre og af Majsen endog mindst fire Femtedele produceres i de Forenede Stater, produceres der her kun én Femtedel af Hveden.

Men ogsaa en saadan Produktion indgyder Agtelse: der er intet Land paa Jorden, hvis Hvedeproduktion kan maale sig med de Forenede Staters. Nærmest de Forenede Stater staar Frankrig, Rusland og Britisk Ostindien, — i det første Land noget over, i de to sidstnævnte Lande henved 100 Mill. Hektolitre Hvede. I Østrig-Ungarn, Spanien, Italien og det tyske Rige kan Hvedehøsten sættes til højest 60, mindst noget over 30 Mill. H. I Storbritannien til henimod 30, og i de nedre Donaulande tilsammen noget lignende. Udenfor Evropa finder vi i Canada, Avstralien og Ægypten Hvedeudbytter, der angives til noget over eller noget under en halv Snes Mill. H. Belgiens Høst er højest 7 Mill. H. Chiles og Algiers noget mindre. Og i alle de andre ikke-nævnte Lande høstes der kun nogle ganske faa Mill. Hektolitre Hvede.

Men hævder de Forenede Stater en fremragende Plads blandt Kornproducenterne, saa staar de ogsaa som Kornexportører i første Række. I enkelte Aar gør Rusland dem ganske vist Rangen stridig, — Kornexporten fra Rusland havde saaledes i 1883 en Værdi af lidt over 700 Mill. M., fra de Forenede Stater derimod kun 683 Mill. M.; — men i Reglen vil de dog kunne hævde første Plads. Kun Rusland kommer dem nær; — næst Rusland følger Østrig-Ungarn og Britisk Ostindien, med Korn-Exportværdier, der varierer mellem c. 200 og 350 Mill. M.;

alle andre Stater staar som Korn-Exportører langt længere nede i Rækken.

De Forenede Staters Andel i den internationale Kornhandel ses af følgende Tal: Neumann-Spallart beregner Verdenshandelen med Korn og Mel og de Forenede Staters Andel i den saaledes:

		Indførsel.	Udførsel.	Tils.
		Mill. M.	Mill. M.	Mill. M.
i 1882	{ alle Lande:	3,245	3,105	6,350
	{ deraf de Forenede Stater	64	874	938
i 1883	{ alle Lande:	3,147	2,872	6,019
	{ deraf de Forenede Stater	28	683	711
i 1884	{ alle Lande:	2,710	2,590	5,300
	{ deraf de Forenede Stater	30	674	704

Af den samlede Omsætningsværdi falder saaledes kun omtrent en Syvendedel, men af Udførselsværdien ikke lidt over en Fjerdedel paa de Forenede Stater. Det er altsaa en enorm Indtægt, de Forenede Stater har ved deres Kornsalg til andre Lande, og den er ganske særlig enorm, naar man sammenligner den med, hvad tidligere Tider indbragte: i Treserne indbragte Kornudførselen de Forenede Stater kun en Tredjedel, i Halvtredserne kun en Sjettedel, i Fyrreerne kun en Tiendedel og i Trediverne endog kun en Tyvendedel af, hvad den har indbragt i Firserne gennemsnitligt. Og denne store Indtægt skyldes aldeles overvejende Hveden: der er de Aar, hvor det Kvantum uformalet Hvede, de Forenede Stater har udført, har været to Gange større end det udførte Kvantum Majs (af de øvrige Kornsorter udføres kun meget lidt), — hvormange Gange større Værdien da har været, kan man skønne —; i andre Aar har Forholdet mellem det udførte Kvantum Hvede og det udførte Kvantum Majs vel ikke været som 2 : 1; men Reglen er dog den, at Hvedeudførslen er langt betydeligere end Majsudførslen. Dertil kommer saa den i Firserne meget stærkt tiltagne Udførsel af Hvedemel. Det beregnes (Scherzer, wirthsch. Leben d. Völker), at de Forenede Stater i 1879-83 har udført 37 pCt. af deres Hvede-Høst (som Korn og som

Mel), hvorimod de i Halvfjerdsernes første Halvdel kun kunde afse 24 pCt. af den. Af den kolossale Masse Majs, de Forenede Stater producerer, forbruger de selv en langt større Del, 95 pCt. For de fem Hovedkornsorter angives følgende Forholdstal i 1871—76 og 1878—83: Af Produktionen

	udførtes		forbrugtes af Landet selv	
	i 1871-76	i 1878-83	i 1871-76	i 1878-83
	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.
Hvede og Hvedemel	23,8	37,0	76,2	63,0
Majs og Majsmel	3,2	4,8	96,8	95,2
Rug og Rugmel	5,8	10,2	94,2	89,8
Byg	0,9	1,5	99,1	98,5
Havre	0,2	0,4	98,8	99,6

Produktionen udgjorde pr. Individ

	1871-76	1878-83
	Kilogr.	Kilogr.
Hvede	192	266
Majs	673	840
Rug	10	14
Byg	17	21
Havre	100	133

Det vil altsaa ses, at Hvedeproduktionen er stegen meget betydeligt, og at ogsaa Exporten af denne Kornsort er tagen overordentlig til. Hvad derimod Majs og Havre angaar, er Produktionen nok stegen særdeles betydeligt, — men Export-Procenten vedbliver at være meget beskedent. Det indenlandske Forbrug af disse Kornsorter er altsaa steget umaadeligt, og udgør nu for Majsens Vedkommende næsten 800 Kg. pr. Individ, for Havrens 132. (Af Hvede Rug og Byg henholdsvis 171, 13 og 20 Kg. indenlandsk Forbrug pr. Individ). Havre- og Majsproduktionens stærke Stigning jævnsides med de smaa Export-Procenter forklares derved, at de Forenede Staters Kvæghold og Kreaturudførsel i det betragtede Tidsrum er voxet meget stærkt; paa en vis Maade kan man da sige, at en stor Del af Havren og Majsen i Virkeligheden udføres — i Form af Kreaturer og Kreaturprodukter.

Hvad der har skaffet de Forenede Stater den første Plads blandt Verdens Kornproducenter og Kornsælgere, er jo først og fremmest de uhyre udstrakte Arealer af jomfruelig, udmærket frugtbar Jord, som findes indenfor disse Staters Grænser. Dernæst har de amerikanske Landmænd indført de allerbedste Redskaber og Maskiner, saa at intet andet Lands Landmænd kan maale sig med dem i den Henseende. Endelig er den kommercielle Organisation fortræffelig, og Transportmidlerne arbejder med en Billighed, som man i tidligere Tider ikke kunde gøre sig nogen Forestilling om. Men om Amerikanerne vil kunne hævde deres første Rangs Plads, er et andet Spørgsmaal. Den Rovdrift, det amerikanske Agerbrug kender, kan betale sig til en Tid, — i Længden kan den ikke holdes. Fragtsatserne har i de senere Aar tildels været trykkede ned til et Lavmaal, der vistnok heller ikke kan holdes i Længden. Og har end Amerika fremdeles store Arealer at ty til, saa har dog Forholdet i de senere Aar faktisk været det, at det Areal, der er helliget Dyrkningen af den værdifuldeste Kornsort, af Hveden, Exportkornet *par excellence*, ikke er bleven udvidet, men snarest har vist en Tendens til Formindskelse. Majs-Arealet er stadigt voxet: det udgjorde i 1866 34 Mill. Acres, i 1886 76 Mill. Acres, — er stadigt og uafbrudt steget. Havre-Arealet voxer ligeledes stadigt: det udgjorde i 1866 knap 9 Mill. Acres, i 1886 24. Men disse to Kornsorter er, som anført, kun i ringere Grad Export-Kornsorter, — i alt Fald i direkte Forstand. Hvorledes staar det da til med Hvede-Arealet? Det strakte sig i 1866 over 15 Mill. Acres, voxede stadigt, og naaede i 1880 38 Mill. Acres. Men saa ophører Tilvæksten, ja af og til er der vel lidt Stigning, men saa kommer atter Nedgang. I 1881, -82, -83, -84, -85 og -86 udgjorde nemlig Hvede-Arealet henholdsvis 37,7, 37,1, 36,5, 39,5, 34,2 og 36,8 Mill. Acres. Nu kunde jo denne Nedgang eller i alt Fald Ikke-Stigning i Hvede-Arealet let opvejes, om Udbyttet pr. Acre tog til: den extensive Drift, som hidtil har været den raadende i Amerika, har skaffet et saa ringe

Udbytte pr. Acre, at man i Evropa vilde betragte det som elendigt; — men Udbyttet er faktisk ikke steget: i 1860—70 var Udbyttet af Hvede pr. Acre 12,2 Bushel, i 1870—80 var det 12,4 Bushel. Denne Stigning er ikke noget at tale om, — tilmed da den i Virkeligheden ikke skyldes en Forbedring af Driftsmethoderne men et tilfældigt Sammentræf af bedre Høstaar i Halvfjerdserne end i Treserne. I Firserne har Udbyttet pr. Acre varieret mellem c. 13 Bushel (Maximum, 1882 og 1884) og c. 10 (Minimum, 1881 og 1885); i 1886, f. Ex., var det 12. I de fleste europæiske Stater vilde man forlange ganske anderledes store Udbytter.

Men saa er der endelig en Omstændighed til, i hvilken mange ser en Trusel mod Amerikas Stilling paa det europæiske Hvede-Marked. Amerika, Amerika med det billige Korn, har siden Halvfjerdserne været en Torn i Øjet paa de europæiske Landmænd; — men nu siges Amerika at have fundet eller være paa Vej til at finde sin Overmand, sit »Amerika«.

Denne Konkurrent, om hvis Farlighed Meningerne dog er delte, er Indien. Rigtignok udgør det indiske Hvedeareal kun tre Fjerdedele af det amerikanske, c. 27 Mill. Acres, og rigtignok er Udbyttet pr. Acre i Indien — hvor Agerbruget er i højeste Grad primitivt — i Almindelighed endnu knappere end i Amerika, kun 9 à 11 Bushels pr. Acre, saa at den indiske Hvedehøst kun bliver $\frac{1}{2}$ (eller lidt mere) af den amerikanske; men den store indiske Befolkning konsumerer selv kun i meget ringe Grad Hvede, og Høsten levner derfor et meget stort Overskud til Udførsel. Dertil kommer, at denne Udførsel i Løbet af forholdsvis kort Tid er voxet meget stærkt frem. Før 1873, saa længe der hvilede Told paa Hvedeudførslen, havde den ingen Betydning; men fra Midten af Halvfjerdserne har den faat noget at sige, og i Firserne har den i forskellige Aar haft en Vægt af indtil over 20 Mill. engl. Ctr. Ligesom Amerika sender den allerstørste Del af sit Korn til England (i langt mindre Grad til Frankrig, Belgien m. fl.

Lande, saaledes gaar ogsaa Størsteparten af den indiske Hvede sammesteds hen: Storbritannien indfører nu endog mere Hvede fra Indien end fra Rusland.

Man kan nu spørge om, hvorledes det er blevet Indien muligt at byde det langt nærmere liggende Amerika en Konkurrence, som i alt Fald Mange betragter som i højeste Grad farlig. Man skulde dog synes, at Amerika maatte have en ubetinget gunstigere Stilling paa det europæiske Hvede-Marked. Det indiske yderst primitive Agerbrug taaler ingen Sammenligning med det amerikanske; det indiske Produkt har en langt længere Vej at tilbagelægge end det amerikanske; den indiske Landmand er langt mere end den amerikanske trykket af Gæld og Skatter, — og alligevel, trods alle økonomiske Tryk og Ufuldkommenheder, optager den indiske Hvede Konkurrencen med den amerikanske. En Forklaringsgrund har man villet finde deri, at den indiske Hvedehøst finder Sted i Februar-Marts, den amerikanske først i Juli, hvorfor den indiske Hvede kan indtræffe tidligere end den amerikanske i Europa*). Men det giver dog ikke den egenlige Forklaring. Hovedgrunden er: Arbejdslønnen er i Indien, man tør vel sige — umenneskelig lav; det er Arbejdslønnen, der trykker den indiske Hvedes Produktionsomkostninger ned til et Lavmaal; det er Arbejdslønnens ubegribeligt ringe Størrelse, der gør det fjærne Indien til den farlige Konkurrent.

De Forenede Stater og Ostindien er Evropas to store Hovedleverandører; — men fra Canada, Avstralien, Chile,

---

*) Hos Scherzer findes en Høsttabel, af hvilken kan ses, at November og December er de eneste Maaneder, i hvilke ingen Høstvirksomhed finder Sted paa Jorden. I Januar høster Avstralien og Sydamerika; i Februar og Marts Ostindien; i April Mexiko, Ægypten, Syrien, Persien; i Maj de fleste afrikanske Middelhavsstater, Lilleasien, Kina, Japan; i Juni Kalifornien og de europæiske Middelhavsstater; i Juli de Forenede Stater, Østrig-Ungarn, Frankrig, Sydrusland; i August—September Canada og de øvrige europæiske Stater, undtagen nogle af de nordligste Egne, der høster i Oktober.

Ægypten og flere ikke-evropæiske Steder kommer der dog ogsaa ikke uanselige Bidrag. Særlig Interesse har Avstralien, hvor Hveden er den vigtigste Kornsort, og af en stedse stigende Betydning. Medens det med Byg besaaede Areal i Avstralien kun er noget over 100,000, det med Majs besaaede noget over 200,000 og det med Havre besaaede omtrent 500,000 Acres, optog Hveden allerede i 1875 1,5 Mill, og Aar for Aar har den bredet sig, og i 1883 og 1884 strakte den sig over ikke mindre end 3,7 Mill. Acres. Høsten varierede fra 1877—1884 mellem c. 10 Mill. Hektoliter (i 1877 og 1878) og c. 17 Mill. H. (i 1883). De andre Kornsorter naaede ikke nær saa højt, og kun Hveden har nogen større Betydning for Exporten.

I alle de nævnte ikke-evropæiske Lande produceres omtrent 40 pCt. af al den Hvede, der høstes i alle de Lande, som Kornstatistiken omfatter. Denne Procent er større end tidligere Tiders. Hvedeproduktionen udenfor Evropa er stegen, — i Evropa har den nogle Steder taget af, og selv hvor den har gjort Fremskridt, har den dog i Almindelighed langt fra holdt Skridt med Forbrugets Stigning. I Frankrig, for at nævne et Exempel, skal Tallet paa Hvedebrødsspisere i Aaret 1700 kun have udgjort $\frac{1}{3}$ af Befolkningen; i 1839 regnede man, at de udgjorde knapt $\frac{2}{3}$, og nu afgiver Hvedebrød sikkert for mere end $\frac{3}{4}$ af Befolkningen omtrent den eneste Brødnæring. Og ikke blot er Tallet paa Konsumenter steget stærkt, — hver enkelt Konsument spiser tillige langt mere end tidligere. Selv om man kun holder sig til de sidste to eller tre Decennier, ses Hvedeforbruget pr. Hoved at være steget ret anseligt: efter Fradrag af c. 15 pCt. til Sædekorn regner man, at hver Franskmand i 1860—69 gennemsnitligt konsumerede 182 Kilogram Hvede, i 1870—79 195 og i 1880—84 endog 216 Kg. Ogsaa i andre Lande ses baade Tallet af Konsumenter og hver enkelt Konsuments Forbrug at være steget. Hvedekulturens Aftagen i alt Fald paa enkelte Steder i Evropa (England), Hvedeforbrugets Stigning i Evropa, Hvedekulturens Væxt udenfor Ev-

ropa, Hvedeforbrugets Ringhed i alt Fald hos en af de store ikke-evropæiske Hvedeproducenter (Indien), Kommunikationsvæsenets og det hele kommercielle Maskineris Fuldkommengjørelse, — alt dette har dels nødvendig- dels muliggjort de store Hvedeforsendelser, der nu regelmæssigt hvert Aar kommer fra Amerika, Asien, Avstralien og Afrika til Evropa.

A. P-St.